

SAKSFRAMLEGG

Saksbehandler: Håkon Økland Arkiv: SAKNR NÆRINGSSAK Arkivsaksnr.: 09/639

Håkon Økland Arkiv: SAKNR NÆRINGSSAK Arkivsaksnr.: 09/639

Arkiv: SAKNR NÆRINGSSAK Arkivsaksnr.: 09/639

Arkivsaksnr.: 09/639

Arkivsaksnr.: 09/639

09/639

Maksimums- og minimumsreglene i eiendomsskatten for kraftverk - høring

Innstilling:

Hemnes kommunestyre slutter seg til høringsuttalelsen fra LVK med følgende tillegg/ kommentarer:

- a) Kommunestyret savner mer prinsipielle betraktninger i høringsnotatet om hvorfor det ikke skal gjelde likebehandling med samme eiendomsskatteregler for store og små vannkraftverk, vindkraftverk m.m.
- b) Kommunestyret synes det er beklagelig at skatteutjevning mellom kommunene har blitt hovedargumentet i høringsnotatet for å beholde dagens ordning med inflasjonsjustering av makstak. Noen få distriktskommuner med få innbyggere trekkes fram som eksempler på hvor "urettferdig" en avvikling av makstaket vil bli. Kommunestyret forventer en mer saklig, nøktern og prinsipiell tilnærming til regelverket for eiendomsskatt på kraftanlegg i den videre prosessen.
- c) Kommunestyret mener at Finansdepartementets beregninger av økonomiske virkninger av opphør av makstaket - og som ikke tar hensyn til forventet økt kapitaliseringsrente - blir både mangelfulle og uegnet som beslutningsgrunnlag.
- d) Kommunestyret mener at når Staten ved Finans- og Olje og Energidepartementet har de største økonomiske interessene av at makstaket beholdes, bør Staten på prinsipielt grunnlag opptre ekstra varsomt.
- e) Kommunestyret mener at kapitaliseringsrenta bør kunne økes fra 3,3 % til 4 % under forutsetning av at makstaket fjernes. Dette vil gi forutsigbare rammebetingelser med samme vilkår for beregning av eiendomsskattegrunnlaget for store vannkraftverk som for sammenlignbare virksomheter.

Bakgrunn:

På bakgrunn av den urimligheten som har oppstått gjennom fastfrysing av minimums- og maksimumsverdiene på takstverdiene på store vannkraftverk siden 2004 til h.h.v. kr. 0,95 og 2,35 pr. kWh, har m.a. kraftkommunene og -fylkene og LVK presset på regjeringen for å få opphevet makstaket. Resultatet så langt er denne høringsaken fra Finansdepartementet med høringsfrist 15. juli 2011.

Departementet berører i høringsnotatet også mulig endring av kapitaliseringsrenten for store kraftverk uten at dette er tatt med i departementets beregninger av de økonomiske virkningene av å oppheve makstaket på taksten.

Saksutredning:

Ved stigende kraftpriser øker ikke ligningsverdien over kr. 2,35 pr. kWh, selv om omsetningsverdien og byggeprisen på nye kraftverk har steget langt utover over dette. Dette betyr i praksis en skatterabatt på eiendomsskatten til eiere av flere og flere store kraftverk - en rabatt som ingen andre oppnår.

Minimums- og maksimumsverdiene for ligningstaksten var fra Stortingets side ment å være en overgangsordning.

Departementet har i høringsnotatet foretatt beregninger av utslaget av å oppheve makstaket for vertskommunene (eiendomsskatt), kraftverkseierne og staten (som skatteinnkrever). Beregningen tar utgangspunkt i dagens kapitaliseringsrente for kraftverk på 3,3 %.

Staten, fylkeskommunene og en del kommuner er også blant de største kraftverkseierne i Norge. Dette medfører at spesielt Staten "sitter på begge sider av bordet". Av oversikten går det fram at vertskommunene vil øke sin eiendomsskatt med ca 3 mrd mens staten vil miste 1,7 mrd i skatteinntekter og 500 mill. i utbytte fra Statkraft. Kraftverkseierne vil få en økt netto skatt på ca 700 mill (gjennomsnittlige anslag).

Når det gjelder kommunalt eide kraftverkene er de tyngste eierinteressen gjerne hos store bykommuner, mens vertskommunene gjerne er tynt befolka distriktskommuner uten tilsvarende kapitaltilgang.

Finansdepartementet går i høringsutkastet inn for å beholde min- og makstaket, men inflasjonsjustere det. Når departementet går i mot en avvikling av taket, er det ut fra følgende begrunnelse:

"Finansdepartementets beregninger viser videre at en stor del av de økte eiendomsskatteinntektene

ville tilfalt noen få kommuner. Basert på eiendomsskatteåret 2011 ville om lag 37 pst.

av de økte inntektene gått til ti kommuner, og nesten 90 pst. ville gått til kommuner med korrigerte, frie inntekter, inkl. eiendomsskatt og konsesjonskraft, over landsgjennomsnittet.

En

avvikling av maksimums- og minimumsreglene er derfor i stor grad en omfordeling av midler fra staten til noen få kommuner. Avvikling vil derfor isolert bidra til å øke inntektsforskjellene mellom kommunene."

Finansdepartementet ber også om høringsinstansenes synspunkter på en heving av risikotillegget. i kapitaliseringsrenten og gir følgende signal i høringen:

"Når det gjelder den risikofrie renten argumenteres det for, i rapporten utarbeidet for Energi Norge, at en langsiktig, nøytral rente er det beste alternativet ut fra en samfunnsøkonomisk vurdering. I en rapport utarbeidet for LVK argumenteres det for at dagens system gir for store svingninger i diskonteringsrenten. Finansdepartementet har merket seg innspillene og vil ev. vurdere om det er grunnlag for å gå nærmere inn på dette."

Vurdering

Finansdepartementet sitt høringsforslag viser en pragmatisk tilnærming til spørsmålet om makstak der skatteutjevning mellom kommunene er hovedargumentet for å beholde dagens ordning - men da inflasjonsjustert. Her er ingen prinsipielle betraktninger omkring om at det skal gjelde samme eiendomsskatteregler for store og små vannkraftverk, vindkraftverk m.m.

Når spørsmålet om nivået på kapitaliseringsrenten er bragt på banen, så er det ikke noe realistisk alternativ å fjerne min- og makstaket uten samtidig å øke kapitaliseringsrenten. Derfor blir departementets beregninger av økonomiske virkninger i høringsnotatet - som ikke viser effekten av økt rente - både mangelfulle og villedende. Beregningene er derfor uegnet som grunnlag for å vurdere hva som bør gjøres med eiendomsskattereglene for kraftanlegg.

Staten har både som stor kraftverkseier en egeninteresse i at makstaket opprettholdes - og som skatteinnkrever en enda større interesse av at kraftkommunene ikke får økt sin eiendomsskatt på bekostning av Staten. I tillegg blir det interessemotsetninger mellom mange eierkommuner og vertskommuner om eiendomsskatten. Dette gjør at kraftkommunene med sin organisasjon LVK blir stående ganske alene i denne interessekonflikten.

Dersom Regjeringen og Stortinget konkluderer med en økning av kapitaliseringsrenten og samtidig beholder makstaket på verditaksten, vil eiendomsskatten til vertskommunene gå betydelig ned - selv om det foretas inflasjonsjustering. Dette vil i såfall bli et helt uakseptabelt resultat for kraftkommunene som har stilt sine ressurser til disposisjon for storsamfunnet. Det vil heller ikke bli mulig å få kommunene med på laget i en videre satsing på utbygging av fornybar vannkraft utover småkraftverk

Vannkraftkommunene bør på sin side kunne akseptere at kapitaliseringsrenta økes fra 3,3 til 4 % dersom makstaket fjernes. En kapitaliseringsrente på 4 % er vanlig ved verdiberegning m.a. av fast eiendom. En slik økning vil medføre en reduksjon i verditakstene på 21 % på vannkraftverk.

Konklusjon

Finansdepartementet har i høringsnotatet ingen prinsipielle betraktninger omkring om hvorvidt det skal gjelde samme eiendomsskatteregler for store og små vannkraftverk, vindkraftverk m.m.(likebehandling).

Skatteutjevning mellom kommunene er derimot hovedargumentet for å beholde dagens ordning inflasjonsjustert.

Finansdepartementets beregninger av økonomiske virkninger av opphør av makstaket - og som ikke viser effekten av økt kapitaliseringsrente - blir både mangelfulle og villedende. Dette fordi drøfting rentenivået også tas opp i høringsnotatet uten at det tas med i beregningene.

Staten ved Finans- og Olje og Energidepartementet har de største økonomiske interessene av at makstaket beholdes.

Vannkraftkommunene bør akseptere at kapitaliseringsrenta økes fra 3,3 til 4 % mot at makstaket fjernes.

Vedlegg:

Trykte:

Underretning sendes:

Finansdepartementet